

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/48/2014
Identifikačné číslo spisu: 4113010207
Dátum vydania rozhodnutia: 09.10.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:4113010207.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 9. októbra 2014 v Bratislave v trestnej veci obvinenej F. U. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvinenej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. januára 2014, sp. zn. 4To 105/2013, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra z 18. júla 2013, sp. zn. 5T 22/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej F. U. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Obvinená F. U. bola rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 18. júla 2013, sp. zn. 5T 22/2013, uznaná vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 20. júna 2012, v čase okolo 20:00 hodiny v kuchyni rodinného domu č. XX v obci Q., okres T., po predchádzajúcej slovnej hádke s bývalým manželom Q. U., s úmyslom tohto usmrtiť, tohto kuchynským nožom s dĺžkou čepele 17 cm veľkou intenzitou bodla do oblasti trupu na rozhraní hrudníka a brucha následkom čoho Q. U. utrpel zranenia a to: krvácajúci šok v dôsledku zakrvácania do dutiny brušnej pri porušení pečene, ktorým asi o 21:25 hodiny toho istého dňa podľahol.

Za to jej I. stupňový súd uložil podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/, písm. f/, písm. m/ Trestného zákona a nezistiť žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov nepodmienečne, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, s použitím § 48 ods. 4 Trestného zákona, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Zároveň jej bol uložený podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 18 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola taktiež obvinená zaviazaná nahradiť poškodeným škodu.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 16. januára 2014, sp. zn. 4To 105/2013, na podklade odvolania obvinenej, podľa 319 Trestného poriadku jej odvolanie zamietol.

Dňa 18. júna 2014 podala obvinená prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde táto namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedla obvinená v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nevykazuje všetky obligatórne znaky stíhaného trestného činu, nebola naplnená subjektívna stránka predmetného činu. Nebol jej preukázaný ani nepriamy úmysel poškodeného usmrtiť. Súd taktiež neprihliadil na tú okolnosť, že skutok spáchala vo vystupňovanom afekte.

Na záver dovolania obvinená žiada, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu v spojení s napadnutým uznesením odvolacieho súdu a vec vráti okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 29. júla 2014 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie prokurátora krajskej prokuratúry k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľky nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré by dovoľovali spochybniť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvinenej.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvinenej skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinená pred podaním dovolania využila svoje právo a podala riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o výhradu obvinenej, že súdy nesprávne vyhodnotili jej úmysel, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené.

Tak zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvinenej je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Čo sa týka v danom prípade uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvinenej, pretože ako už aj bolo skôr spomenuté, skutkový stav tak, ako bol zo strany súdov nižších stupňov zistený je pre dovolací súd záväzný a pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je i podľa jeho názoru správne, keďže posudzované skutky napĺňali všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona.

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k subjektívnej stránke trestného činu.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zväziť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky obvinenej smerujú vo vzťahu k nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá podľa jej názoru v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku neprípúšťa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.